

- at henviser til sammensætningen af vedkommendes omsætning for at fastlægge, hvilke transaktioner der kan kvalificeres som »bitransaktioner«, for så vidt som vurderingen heraf tillige tager hensyn til forholdet mellem disse transaktioner og den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter samt i givet fald til den anvendelse af merværdiafgiftspligtige goder og tjenesteydelser, som disse aktiviteter indebærer.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. december 2016 — Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15) og Maxime Lefort (C-403/15) mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg)

(Forenede sager C-401/15 og C-403/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — arbejdstageres rettigheder — ligebehandling — sociale fordele — økonomisk støtte til gennemførelse af videregående uddannelse — krav om slægtskab — begrebet »barn« — ægtefællens eller den registrerede partners barn — bidrag til dette barns forsørgelse)

(2017/C 046/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15) og Maxime Lefort (C-403/15)

Sagsøgt: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Konklusion

Artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen skal fortolkes således, at der ved barn af en grænsearbejder, som indirekte kan nyde godt af de sociale fordele, der er omhandlet i sidstnævnte bestemmelse, såsom den studiestøtte, som en medlemsstat tildeler børnene af de arbejdstagere, der udøver eller har udøvet deres aktiviteter i denne stat, ikke kun skal forstås et barn, der har et slægtskabsforhold med denne arbejdstager, men også et barn af den nævnte arbejdstagers ægtefælle eller registrerede partner, når sidstnævnte forsørger dette barn. Dette sidstnævnte krav følger af faktiske forhold, som det tilkommer administrationen og i givet fald de nationale retter at vurdere, uden at det er nødvendigt, at disse fastslår, hvad der er grunden til dette bidrag, eller anslår den nøjagtige størrelse deraf.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.